

Міністерство освіти і науки України
Хмельницький національний університет

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Проректор з науково-педагогічної роботи

Матіюх С.А.

2020 р.

ПРОГРАМА

вступного іспиту зі спеціальності на навчання до аспірантури
на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти

Галузь знань – 13 «Механічна інженерія»
Спеціальність – 131 «Прикладна механіка»

Програма розглянута та схвалена на засіданні кафедр:

Трибології, автомобілів та матеріалознавства

Протокол від 5 лютого 2020 р. №5

Зав. кафедри Диха О.В.

машинознавства

Протокол від 21 лютого 2020 р. № 7

В.о. зав. кафедри Харжевський В.О.

технології машинобудування

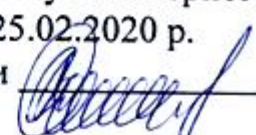
Протокол від 13 лютого 2020 р. №5

Зав. кафедри Урбанюк Є.А.

ПОГОДЖЕНО

Вчена рада факультету інженерної механіки

Протокол № 6 від 25.02.2020 р.

Голова Вченої ради Олександренко В.П.

ЗМІСТ

1. Мета вступного фахового випробування	3
2. Характеристика змісту програми (Опис основних розділів та їх короткий зміст)	3
3. Вимоги до здібностей і підготовленості вступників	5
4. Порядок проведення вступного фахового випробування	6
5. Структура екзаменаційного білета	6
6. Критерії оцінювання вступного фахового випробування	6
7. Рекомендована література.....	6

1. Мета вступного фахового випробування

Метою вступного фахового випробування є комплексна перевірка знань вступників в аспірантуру, які вони отримали в результаті вивчення циклу дисциплін, передбачених освітньо-професійною програмою та навчальними планами у відповідності з ступенем магістра чи спеціаліста. Вступні випробування охоплюють дисципліни професійної підготовки магістра чи спеціаліста. Вступник повинен продемонструвати фундаментальні і професійно-орієнтовані уміння та знання щодо узагальненого об'єкта праці і здатність вирішувати типові професійні завдання, передбачені для відповідного рівня.

Під час підготовки до фахового випробування необхідно звернути увагу на те, що абітурієнт повинен:

знати: чорні метали, тверді сплави, кольорові метали, сплави кольорових металів; випробування матеріалів, методи зміцнення матеріалів; пластмаси, допоміжні і змашувальні матеріали; основні методи конструювання приводів машин; основні теоретичні підходи до розрахунку деталей машин; основи експлуатації та обслуговування машин;

вміти: застосовувати сучасні методи статичного, кінематичного та динамічного аналізу і синтезу механізмів і машин; проектувати технологічні процеси машинобудування; використовувати на основі фізичних, хімічних і механічних властивостей матеріали, що використовуються в машинобудуванні; застосовувати основи технології конструкційних матеріалів; проводити розрахунок окремих деталей й машин; застосовувати методи проектування при створенні конструкцій машин, деталей, вузлів.

2. Характеристика змісту програми

Програма вступних випробувань охоплює коло питань, які в сукупності характеризують вимоги до знань і вмінь особи, що бажає навчатися у ХНУ з метою одержання освітньо-кваліфікаційного рівня «доктор філософії» за спеціальністю **131 Прикладна механіка**.

Вступ

Роль машин в підвищенні продуктивності праці. Основні напрямки розвитку машинобудування в Україні. Класифікація деталей машин. Розвиток теорії деталей машин.

«Динаміка та надійність машин»

Корисні навантаження. Розподіл навантажень за часом. Динамічні навантаження, які виникають при роботі деталей машин. Коливання лінійних систем. Вільні та вимушені коливання. Параметричні коливання та автоколивання. Концентрація навантажень, в тому числі, що викликаються пружними деформаціями деталей, похибками виготовлення, зусиллями тертя, нерівномірним зносом. Зміна концентрації навантажень з часом. Основні положення та показники надійності. Надійність в періоди приробітку, сталої експлуатації, фізичного зносу. Надійність відновлених виробів. Оцінка надійності машинних систем в залежності від надійності окремих елементів

«Міцність та жорсткість деталей машин»

Несуча здатність деталей машин при статичному, малоцикловому та багатоцикловому навантаженні. Міцність при змінних, сталих та несталих напруженнях. Статистичні закономірності руйнування від втоми. Ймовірнісні розрахунки деталей машин на міцність. Шляхи підвищення міцності. Зміцнення деталей машин. Контактні напруження. Контактна жорсткість. Метод кінцевих елементів в розрахунках міцності, жорсткості та коливання деталей машин. Використання ЕОМ при розрахунках та проектуванні деталей машин.

«Вибір матеріалів. Стандартизація. Взаємозамінність»

Класифікація умов роботи деталей машин з точки зору вибору матеріалів. Критерії вибору матеріалів. Термічні, хіміко-термічні, механічні, термомеханічні методи зміцнення

матеріалів. Нові матеріали та перспективи їх використання. Технологічні вимоги до конструкції деталей машин. Основні умови забезпечення технологічності деталей машин. Стандартизація деталей машин та її значення. Система стандартів. Типізація та уніфікація деталей машин. Агрегативання машин. Взаємозамінність. Допуски та посадки.

«З'єднання деталей машин»

Розрахунки на міцність при змінних навантаженнях. Шляхи підвищення міцності зварних швів від втоми. Пресові посадки та область їх використання в машинобудуванні. Несуча здатність циліндричних з'єднань. Способи підвищення несучої здатності. Конічні з'єднання. Технологія складання. Класифікація різьбових з'єднань та різьб. Силкові залежності з різьби. Самогальмування, коефіцієнт корисної дії гвинтової пари.

«Передачі»

Призначення та роль передач в машинах. Передачі для сталого та змінного передаточного відношення. Передачі для ступеневого та безступеневого регулювання. Загальні кінематичні та енергетичні співвідношення для механічних передач обертового руху. Конструкція пасів та шківів. Геометрія і кінематика пасових передач. Сили, які діють на вали в пасових передачах. Розрахунок основних елементів шківів. Зубчасто-пасові передачі. Теорія роботи нерегульованих та регульованих фрикційних передач. Види зубчастих зачеплень (евольвентні, циклоїдальні, кругогвинтові). Силевий розрахунок зубчастих передач, матеріали для виготовлення. Основні типи редукторів. Розрахунок та конструювання. Розрахунок черв'яка на міцність та жорсткість. Конструкція черв'ячних редукторів. Змашування. Призначення та область використання. Передачі «гвинт-гайка» з різьбою ковзання. Типи різьб. Основи розрахунку на ЕОМ різьб, гвинтів та гайок. Передачі «гвинт-гайка» з різьбою кочення. Конструкція. Основи розрахунку. Класифікація та конструкція ланцюгових передач. Область використання та конструкція ланцюгів. Розрахунок валів на міцність. Розрахунок валів на жорсткість. Розрахунок валів на коливання. Пружні муфти, особливості їх роботи при змінних та ударних навантаженнях. Демпфуюча здатність, конструкція та розрахунок.

«Підшипники та опори»

Особливості роботи підшипників ковзання. Способи забезпечення рідинного тертя. Підшипники без мастильного матеріалу. Підшипники рідинного тертя: гідродинамічні, гідростатичні, газорідні підшипники. Направляючі ковзання. Направляючі кочення. Умови навантаження та робота з'єднання. Критерії розрахунку. Розрахунок на міцність, жорсткість, а також на забезпечення рідинного тертя. Мастильні матеріали. Спосіб подачі їх в змашувальні вузли. Типові конструкції пристроїв для контролю подачі, очищення та охолодження мастильних матеріалів. Розрахунок мастильних систем. Оптимізація параметрів деталей та вузлів. Вибір оптимальних параметрів. Стадії проектування. Автоматизоване проектування. Запровадження евристичних методів в конструюванні. Структура та матеріально-технічні основи САПР. Принципи будови САПР.

«Теорія різання та різальний інструмент»

Основні закономірності процесів формоутворення робочих поверхонь деталей машин, що виготовляються із різноманітних конструкційних матеріалів механічною обробкою різанням лезовими та абразивними інструментами.

Конструктивні особливості різальної частини інструмента, закономірності кінематики та фізики процесу різання, фізичні процеси втрати працездатності інструменту та алгоритми розрахунку режимів різання для найбільш поширених видів лезової обробки, які відрізняються поступовим ускладненням конструкцій інструментів - точіння, свердління, фрезерування. Закономірності кінематики та механіки процесу шліфування, фізичні причини втрати працездатності інструмента та засоби її відновлення, а також алгоритм розрахунку режимів різання. Характеристика сучасних мастильно-охолоджувальних середовищ та їх вплив на процеси обробки різанням.

Шляхи розвитку теорії і практики створення інструментів, напрямки підвищення технічного рівня і конкурентоздатності, застосування системи автоматичного проектування

конструкцій інструментів з нових інструментальних матеріалів, перспективи і основні напрямки подальшого розвитку теорії проектування різальних інструментів.

«Технологія машинобудування»

Машина та її елементи. Виріб. Виробничий та технологічний процеси. Типи виробництва. Заготовки деталей машин. Способи обробки заготовок. Припуски. Типові плани обробки поверхонь. Обробка заготовок на токарних, свердлувальних, розточувальних, фрезерних, шліфувальних стругальних, довальних верстатах. Типові технологічні процеси виготовлення деталей. Основи технології складання машин.

Основні напрямки розвитку верстатів з ЧПК, основні поняття та визначення, класифікація, техніко-економічні показники верстатів з ЧПК. Системи програмного керування верстатами: типові системи та засоби ЧПК, системи із зворотним зв'язком, особливості адаптивного керування, системи РС-НС. Проектування технологічних процесів механічної обробки та складання машин. Класифікацію технологічних процесів і обладнання з позиції автоматизації. Основи проектування автоматичних завантажувальних пристроїв, процеси автоматизації контролю, методи рахування та розфасовки деталей. Методи створення автоматичних ліній і керування автоматичним обладнанням з допомогою ЕОМ. Види ремонтів: текучий, середній, капітальний ремонт. Відновлення та виготовлення деталей обладнання при ремонті. Планування робіт з технічного обслуговування та ремонту. Основні положення і задачі автоматизації проектування. Структура САПР. Типові варіанти впровадження САПР. Автоматизація проектування технологічних процесів на основі систем «ІНТЕРМЕХ», «Вертикаль». Типові варіанти проектування технологічних процесів. Підготовка технологічної документації. Структура комплексу «Техно Про».

«Тертя та зношування в машинах»

Механічні властивості матеріалів. Пружна і пластична деформація. Види руйнування. Релаксація напружень. Повзучість, втома. Фізична адсорбція і хемосорбція. Адгезія і когезія. Дифузія в твердих тілах і на поверхні. Характеристики мікрогеометрії поверхонь. Методи виміру мікрогеометрії. Номінальна, контурна і фактична площі торкання. Механіка контактної взаємодії твердих тіл з шорсткими поверхнями. Теорії зовнішнього тертя твердих тіл: адгезійна, молекулярна, молекулярно-кінетична, молекулярно-механічна. Тертя ковзання, кочення. Тертя спокою. Попередній зсув твердих тіл при зовнішньому терті. Сили і коефіцієнти зовнішнього тертя. Класифікація видів зношування. Кількісні характеристики зношування. Зносостійкість і класи зносостійкості. Основні закономірності зношування. Моделі і кінетика руйнування фрикційного контакту. Вплив різних чинників на зносостійкість. Види мащення в трибосистемах. Вплив змащувального матеріалу, температури, швидкості ковзання, шорсткості поверхонь тертя на процеси при граничному змащуванні. Класифікація змащувальних матеріалів: по агрегатному стану, походженню, призначенню. Функціональні присадки, антифрикційні добавки до мастил. Основи розрахунку вузлів тертя на знос. Методи випробувань на тертя і знос. Трибометрія і трибодіагностика. Випробувальна техніка для трибологічних випробувань і досліджень пар тертя.

3. Вимоги до здібностей і підготовленості вступників

Для успішного засвоєння освітньо-професійних освітніх програм доктора філософії вступники мають мати вищу освіту (диплом спеціаліста чи магістра за вказаним напрямом) та здібності до оволодіння знаннями, уміннями і навичками в галузі технічних наук. Обов'язковою умовою є вільне володіння державною мовою. Відбір аспірантів для зарахування здійснюється на конкурсній основі.

4. Порядок проведення вступного фахового випробування

Вступні випробування охоплюють фахові предмети, які передбачені навчальними планами освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» та «спеціаліст» за напрямками підготовки «Інженерна механіка», «Машинобудування», «Зварювання». Вступні випробування проводяться у вигляді письмового іспиту.

5. Структура екзаменаційного білета

Завдання вступного фахового випробування для вступу на третій освітньо-науковий рівень «доктор філософії» на основі відповідного освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст» або «магістр» містить:

- номер білета (всього 30 варіантів завдань однакового за складністю рівня);
- п'ять питань із вказаних розділів (по 20 балів кожне).

6. Критерії оцінювання вступного фахового випробування

Шкала оцінювання за 100 бальною шкалою (від 100 до 200 балів). Максимальна кількість - 200 балів.

При визначенні кількості балів за відповідь необхідно враховувати:

1) відповідність змісту відповіді сутності поставленого питання та повноту відповідей (враховується обсяг відповіді по кожному завданню і кількість вирішених завдань):

– якщо відповідь повністю відповідає сутності поставленого завдання, то вона оцінюється на 100% визначеної кількості балів, які вступник може отримати за правильну відповідь;

– якщо відповідь відповідає сутності завдання з незначними зауваженнями, тоді вона оцінюється на 80...95% визначеної кількості балів, які вступник може отримати за правильну відповідь; – якщо відповідь відповідає змісту завдання з суттєвими зауваженнями, тоді вона оцінюється на 50...80% визначеної кількості балів за відповідь, які вступник може отримати за правильну відповідь;

– якщо відповідь не повна, тоді вона оцінюється на 0...50% визначеної кількості балів, які вступник може отримати за правильну відповідь;

2) логічність відповідей на питання теоретичного характеру. Загальна кількість балів (максимум 100 балів) визначається шляхом підсумовування балів за виконання окремих задач, після чого здійснюється перерахування цих балів в чотирибальну оцінку згідно з таблицею:

Підсумкова кількість балів за кожне питання	Кількість балів
100%	20
80-95%	16-19
50-80%	15-10
0-50%	0-10

7. Рекомендована література

1. Кіницький Я.Т. Теорія механізмів і машин. - К.: Наукова думка, 2002 - 660 с.
2. Кіницький Я.Т. Практикум із теорії механізмів і машин. - Львів: Афіша, 2004 - 455 с.
3. Кіницький Я.Т. Збірник задач і тестів із теорії механізмів і машин. - Львів: Афіша, 2008 - 228 с.
4. Пастух І. М. Проектування приводів: навчальний посібник Т.М. Пастух. - Хмельницький: ХНУ, 2013.-243 с.

5. Павлице В.Т. Основи конструювання та розрахунок деталей машин: Підручник - 2-е вид. перероб.- Львів:Афіша, 2003. - 560 с.
6. Малащенко В.О., Янків В.В. Деталі машин. - Львів, «Новий світ», 2004. -230 с.
7. Курмаз Л.В., Курмаз О.Л. Конструирование узлов и деталей машин - М.: Высшая школа, 2007. - 456 с.
8. Интегрированные генеративные технологии : учеб. пособие [для студ. выс. учеб. заведений] / А.И. Грабченко, Ю.Н. Внуков, В.Л. Доброскок, Л.И. Пупань, В.А. Фадеев; под ред. А.И. Грабченко. - Харьков: НТУ "ХНИ", 2011. -416 с.
9. Дунаев П.Ф., Леликов О.П. Детали машин. -М.:Машиностроение, 2013-560 с.
10. Мархель П. Деталі машин: навчальний посібник. - К: Алерта, 2017. - 368с.
11. Кукляк М.Л., Афтаназів І.С. та ін. Металорізальні інструменти. Проектування: Навч. Посібник – Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2003.– 556 с.
12. П.П. Мельничук, А.І. Боровик та ін. Технологія машинобудування. – Житомир: ЖІТІ, 2005. – 882с.
13. Сторож Б.Д., Мазур М.П. та ін. Технологічні основи машинобудування. Ів.-Франківськ – Хмельницький: ТУП, 2003. – 153с.
14. Бочков В.М., Сілін Р.І. Обладнання автоматизованого виробництва. Навчальний посібник / За ред. Сіліна Р.І. Львів: Виробництво Державного університету "Львівська політехніка", 2000. - 380 с.
15. Б.Д. Сторож, Р.Т. Карпик, А.І. Гордєєв Точність верстатних пристроїв машинобудівного виробництва: Навчальний посібник. – Хмельницький: ХНУ, 2004. – 230с.
16. Силин Р.И. Автоматизация производственных процес сов в машиностроении: учебное пособие. – Хмельницкий; ХНУ, 2004. – 270 с.
17. Норенков И.П. Основы автоматизированного проектирования. М., МГТУ им. Н.Э. Баумана., 2000, 360с.
18. Трибологія: підруч. / М. В. Кіндрачук, В. Ф. Лабунець, М. І. Пашечко, Є. В. Корбут. – К.: НАУ-друк, 2009. – 392 с.
19. Дмитриченко М.Ф., Мнацаканов Р.Г., Мікосянчик О.О. Триботехніка та основи надійності машин: Навчальний посібник. - К.: ІНФОРМАВТОДОР, 2006. – 216 с.
20. Основы трибологии (трение, износ, смазка): Учеб. Для техн. вузов/Под. ред. А.В. Чичинадзе. 2-е изд. М.: Машиностроение, 2001.
21. Суслов А.Г. Качество поверхностного слоя деталей машин. М.:Машиностроение, 2000. – 320 с.